

стандарт. Тя разрешава и осигурява сравнително широк достъп на публиката до филмите на мейджърските компании с Брус Уилис и Шварценегер, а в последно време "Град на греха". По отношение на нашите филми МРАА изисква да премахнем кадри с експлозии, куршуми или близки планове от ръкопашни схватки. Тази организация унищожи кариерите на много независими автори и киностудии. Слава богу, с мен те не усияха - аз започнах мъртъв. Дебютът ми беше камасстрофален и за да стъпя отново на крака, ми трябаха две години. "Трома" просъществува повече от 30 години напук на мейджърите.

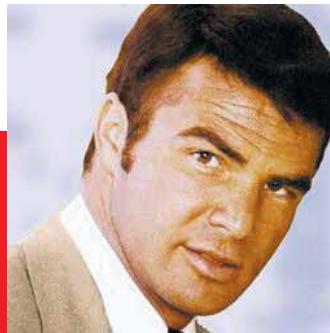
Постоянно страдам от цензура. Ако в Канада ни отрязват около 40 секунди еcranno време, то в САЩ същият филм е съкратен с около 20 мин. А това си е осакатяване на произведението. Добре, че поне за фестивалните проекции не ни закачат.

Много професионалисти говорят със симпатия за "Трома"...

- Самюел Л. Джаксън направи първия си пробив с финансова подкрепа на "Трома", също както и Браг Паркър, Кевин Костнър (като актьор) засне с нас *Sizzle Beach*. За него това бе своеобразна подготвка за "Воден свят", който няколко години по-късно му струваше около 200 милиона долара. Помогнахме на Робърт де Ниро, Бърт Рейнолдс и притежаваме авторските права на един от първите филми на Брайън де Палма. Сред големите приятели на "Трома" са Куентин Тарантино, Питър Джаксън, Такаши Миуке, Каспар Ное, Джиро Коморо. Без "Трома" много филми и филмови епизоди нямаше да видят бял свят. Смея да твърдя, че ние въвеждаме модата на хумора, свързан с пърденето, еякуляцията и пикаенето... За популярността ни допринася и фестивалът "Тромаганс", който организираме на същото място, където се прави и "Сънданс". Имаме доста проекции в нощните програми на много телевизии в Европа. Френската филмотека направи панорама на нашите филми. В Англия организираха няколко големи събития в наша чест и имаме голяма група почитатели. Хората ни се радват, защото се съпротивляваме и оцеляваме в неравна схватка.

Вашият каталог съдържа доста филими на ужаса.

- Съпругата ми е член на Нюйоркската филмова комисия. Имаме три дъщери, вече големи - на 25, 18 и 16 години. Когато бяха по-малки, не им разрешавахме да гледат филмите на "Трома". Винаги съм смятал, че забраната за гледане на гаден филм е лична отговорност на родителите, а не на комисии. Има много неща, които децата не би трябвало да видят. Като родител и творец съм съгласен, че трябва да има възрастови ограничения за зрителите, но от безпристрастни съдии.

Уроците на Лойд Кауфман:

- Не използвайте конфитюр, за да показвате кръв на екрана. Мухите се събират и става трудно да се работи. Най-доброма и евтина екранна кръв е червено желе за коса.
- Можете да смяквате главата на вашия герой, като я замените с пълеш. Ако искаме, можете да я гримирате, но не е задължително. Нарисувайте само очи и уста и пускайте камерата. При монтажа съкратете момента и зрителят няма да забележи.
- Във филма "Гражданинът Токси", умирали, главният герой изтърва стъклено кълбо и признася "Розова пънка" за радост на киноманиите.

Вие покровителствате много малки автори и това ви носи успех.

- Що се отнася до малите кинематографисти, препорочватам да цитирам Шекспир: "Правете неща, в които вярвате и които игат от душата ви!" Не бива да се снимат филм заради парите. Ако искаме да спечелите пари, не се занимавайте с кино! По-добре е да се ориентирате към продажбата на хом-дог или да станете политик. Киното е изкуство и моят съвет към малдите е: "Снимайте филми, които са важни за Вас! Това ще ви направи щастливи, а пък после ще видим... може би ще си изкарвате хляба с кино." Имах голям късмет, защото филмите ни станаха култови и "Трома" се превърна в движение - след дваме ми книгу и успеха на изданията на фестивала "Тромаганс".

Филмите ви са известни на широка публика в Северна Америка.

- Имаме почитатели и съмишленици по цял свят. Във Франция имаме сериозен, бих казал, интелектуален уебсайт. Харесва ми да смесвам във филмите си елементи на хумор и ужас с Шекспирови елементи и филмова класика... така достигам до най-широката публика. Винаги, когато е възможно, успяваме да включимо на нашата компания в заглавието на филма ни: "Троео и Жулиета", "Тромави". Така отбелняваме нашето участие.

Сега работя с моя екип над "Поултригайст" - политически ангажиран филм срещу забеденията за бързо хранене, с елементи на бурлеска и научна фантастика, музикална комедия и ужас. Както виждате - смесване на жанровете, което лансираме в много наши филми. Подиграваме се и с политиците и

юнитата, защо си "Йейл". Във филма ни пилемата и коренното население на Америка си отмъщават за това, че са жертвата на масово изтребление.

Имате ли обяснение за успеха на "Трома"?

- Винаги съм знаел, че този, който успее да направи по-ужасяващ филм, ще има повече успех. Когато започвахме с моите партньори преди 30 години, експертите твърдяха, че филмите на ужаса нямат никакво бъдеще. Затова поехме в тази посока и оттогава не следваме съветите на експертите. Нашите филми не са точно жанрово чисти класически филми на ужаса, защото са по-скоро приятелска сатира на американското общество. Темите ни най-често са подсказани от всенародни и политически живот.

Вие сте на барицагата от много време...

- Мейджърите спечелиха отдавна войната с независимите. За никого не е тайна, че 5-6 конгломерата контролират медиите. Те държат широката публика далеч от независимото изкуство. Ще се повторя, но МРАА обслужва интересите на Рупърт Мърдок, Тед Търнър и "Дженеръл Електрик".

Лично аз съм за подялбата чрез Интернет. Рокгрупата "Металика" щеше да си остане махленска формация без програмния продукт "Напстър". Подобни софтуери помагат на независимите артисти да стигнат до масова аудитория. Тази е истинската причина медийните конгломерати да се нахвърлят така яростно срещу "Напстър" - те не се интересуват толкова от авторските права, колкото от контрола върху вкусовете и формирането на определени стереотипи, за да успеят да продадат нискокачествена си продукция (*той употреби друг израз, който спестяваме на читателите*). Погледнете какво предлагат големите екрани през лятото! Проблемът е политически и е част от промиването на мозъци, което устроиват политическите среди. "Трома" подкрепя свободния достъп чрез Интернет. За нас това е оптимален начин да стигнем до масовата публика. Русия е типичен пример в това отношение: филмите ни бяха пиратски разпространявани, после станаха популярни и сега там имаме официален дистрибутор.

Давате интересни съвети за финансиранието на филми.

- Средната цена на филмите ми е около 100 000 долара. Ако разполагам с 2 милиона, бих направил 20 филма, а не един. Това е различното между моята идея за творчество в киното и холивудските мейджъри.

Няма значение, че не правя сериозни филми. Важното е, че засягам много сериозни теми. Ван Гог не е рисувал като Рембранд, но и двамата са добри, нали? ☺